EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.4.2019
COM(2019) 189 final

2019/0095 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který se má zaujmout jménem Evropské unie v rámci Smíšeného výboru EU a zemí společného tranzitního režimu pro společný tranzitní režim zřízeného Úmluvou o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987, pokud jde o změny úmluvy

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh se týká rozhodnutí o postoji, který má být zaujat jménem Unie ve smíšeném výboru EU a zemí společného tranzitního režimu pro společný tranzitní režim[1] (dále jen „smíšený výbor“) v souvislosti s předpokládaným přijetím rozhodnutí smíšeného výboru, kterým se mění dodatky k Úmluvě o společném tranzitním režimu[2] ze dne 20. května 1987 (dále jen „úmluva“).

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1 Úmluva o společném tranzitním režimu

Cílem úmluvy je usnadnit pohyb zboží mezi Evropskou unií a ostatními zeměmi, které jsou smluvními stranami úmluvy. Rozšiřuje celní režim Unie[3] na smluvní strany úmluvy jiné než je Evropská unie a stanoví povinnosti obchodníků a celních orgánů týkající se zboží přepravovaného v rámci tohoto režimu z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany. Úmluva vstoupila v platnost dne 1. ledna 1988.

Evropská unie je smluvní stranou úmluvy. Dalšími smluvními stranami jsou Island, Republika Severní Makedonie, Norské království, Republika Srbsko, Švýcarská konfederace a Turecká republika. Tyto země jsou v Úmluvě uvedeny jako země společného tranzitního režimu.

2.2 Smíšený výbor

Smíšený výbor byl zřízen proto, aby spravoval úmluvu a zajišťoval její řádné provádění. Výbor přijímá formou rozhodnutí změny dodatků k úmluvě.

Rozhodnutí smíšeného výboru se přijímají ve vzájemné shodě[4] smluvních stran, jak stanoví čl. 14 odst. 2 úmluvy.

2.3 Zamýšlený akt smíšeného výboru

V květnu nebo červnu 2019 má smíšený výbor přijmout písemným postupem rozhodnutí, jímž má změnit dodatky k úmluvě.

Úmluva byla nedávno pozměněna dvakrát, v dubnu 2016 a v prosinci 2017[5], aby byla uvedena do souladu s celním kodexem Unie[6] a souvisejícími prováděcími akty a akty v přenesené pravomoci, pokud jde o režimy tranzitu a celní status zboží Unie.

Jsou navrženy další změny, aby byl zohledněn vývoj příslušných právních předpisů EU. Jedná se o tyto změny:

V červnu 2018 byl pozměněn článek 84 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446[7], kterým se stanoví podmínky, jež musí žadatelé splnit, aby byli oprávněni použít

---

1 Země společného tranzitního režimu.

2 Úř. věst. L 226, 13.8.1987, s. 2.

3 Články 226 a 227 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

4 Žádná ze smluvních stran nevznesla námitku.

5 Rozhodnutími Smíšeného výboru č. 1/2016 ze dne 28. dubna 2016 a č. 1/2017 ze dne 5. prosince 2017. Tato rozhodnutí vstoupila v platnost dne 1. května 2016 a 5. prosince 2017.

6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1.

sníženou úroveň souborné jistoty nebo byli zproštěni povinnosti poskytnout jistotu[8]. Změna se týká zrušení požadavku na dostatečné finanční zdroje jakožto samostatné podmínky, jelikož zkušenosti z praxe v členských státech ukázaly, že tato podmínka byla vykládána příliš restriktivně a byla zaměřena pouze na dostupnost hotovosti. Hodnocení schopnosti žadatele uhradit celou částku dluhu by proto mělo být zahrnuto do posouzení jeho finanční kapacity. Jelikož podmínky, které musí být splněny, jsou pro Unii a pro společný tranzitní režim totožné, článek 75 dodatku I k úmluvě přejímá znění článku 84 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446. Článek 75 dodatku I k úmluvě je proto třeba uvést do souladu s novým článkem 84 výše zmíněného nařízení v přenesené pravomoci.

Čl. 24 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/341[9] povoluje do 1. května 2018 používat tzv. zjednodušení tranzitu úrovně II pro leteckou dopravu, které umožňuje subjektům využívat tranzitní prohlášení založené na elektronickém manifestu. Od 1. května 2018 platí ustanovení týkající se nového zjednodušení tranzitu (tj. použití elektronického přepravního dokladu jakožto celního prohlášení) pro leteckou dopravu. Veškeré odkazy na zastaralý režim zjednodušení tranzitu úrovně II zahrnuté v dodatku I k úmluvě je proto třeba odstranit.

Směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů[10] byla zrušena nařízením (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů[11], které se použije ode dne 25. května 2018. Veškeré odkazy na směrnici 95/46/ES v dodatku I k úmluvě je proto nutné nahradit odkazy na nařízení (EU) 2016/679.

Kromě toho je tzv. T2-koridor, který umožňuje pohyb zboží Unie v zemích společného tranzitního režimu při zachování jeho celního statusu, v současnosti omezen na zboží, na něž se nevztahuje postup pro vývoz, jak stanoví čl. 2 odst. 2 písm. a) dodatku II. Toto omezení vyplývající ze skutečnosti, že ustanovení o tzv. T2-koridoru je v současnosti zahrnuto v hlavě I dodatku II, nebylo záměrné, jelikož členské státy uvedly, že vyvážené zboží se dříve přepravovalo přes tento koridor. Proto by článek 2a o tzv. T2-koridoru měl být z hlavy I dodatku II k úmluvě přemístěn do nové hlavy Ia, na kterou se omezení týkající se použití „koridoru T2“ nevztahují.

Podle Prespanské dohody podepsané v červnu 2018 byl předchozí název země „Bývalá jugoslávská republika Makedonie“ nahrazen názvem „Republika Severní Makedonie“. Republika Severní Makedonie je země společného tranzitního režimu a úmluva obsahuje odkazy na název země a na příslušný kód země, je proto nutné provést příslušné změny v dodatku III a příloze IIIa.

---

7 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1.

8 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1118 ze dne 7. června 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, pokud jde o podmínky pro snížení úrovně souborné jistoty a zproštění povinnosti poskytnout jistotu, Úř. věst. L 204, 13.8.2018, s. 11.

9 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/341 ze dne 17. prosince 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o přechodná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, pokud příslušné elektronické systémy dosud nejsou v provozu, a kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, Úř. věst. L 69, 15.3.2016, s. 1.

10 Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

11 Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

Postup přijímání společného postoje EU k návrhu rozhodnutí o dalších změnách úmluvy by měl být relativně bezproblémový, protože se po obsahové stránce vychází z pravidel EU, která členské státy schválily (zejména ustanovení aktů v přenesené pravomoci k celnímu kodexu Unie).

Komise se vyzývá, aby tento návrh rozhodnutí přijala a předala jej Radě.

Rozhodnutí smíšeného výboru o změně úmluvy bude pro smluvní strany závazné v souladu s článkem 2 výše uvedeného rozhodnutí, v němž je stanoveno, že vstupuje v platnost dnem přijetí.

V souladu s čl. 15 odst. 3 úmluvy uvedou smluvní strany rozhodnutí o změně úmluvy v účinnost v souladu se svými vlastními právními předpisy.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

Navrhovaný postoj spočívá v provedení změn dodatků k úmluvě v souladu s těmito ustanoveními:

celními předpisy Unie upravujícími tranzitní režim Unie, zejména novým článkem 84 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1118 a novými ustanoveními týkajícími se zjednodušení tranzitu v letecké dopravě;

právními předpisy Unie o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (zejména nařízením (EU) 2016/679, kterým byla zrušena směrnice 95/46/ES);

ustanoveními o celním statusu zboží Unie v souvislosti s T2-koridorem;

výsledkem Prespanské dohody o názvu „Republika Severní Makedonie“.

Změny úmluvy zajišťující uvedení úmluvy do úplného souladu se stávajícími právními předpisy Unie, čímž by se zajistily rovné podmínky pro důsledné provádění ustanovení týkajících se tranzitního režimu Unie a společného tranzitního režimu, by přinesly podstatné a hmatatelné výhody jak obchodníkům, tak i celním správám.

Navrhovaný postoj je v souladu se společnou obchodní politikou.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1 Procesněprávní základ

4.1.1 Zásady

Ustanovení čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) zavádí rozhodnutí, kterými se stanoví *„postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody“*.

V čl. 15 odst. 3 písm. a) úmluvy je stanoveno, že smíšený výbor přijímá formou rozhodnutí změny dodatků k úmluvě.

4.1.2 Použití na stávající případ

Smíšený výbor je orgán zřízený dohodou, konkrétně Úmluvou o společném tranzitním režimu.

Rozhodnutí, které má smíšený výbor přijmout, představuje akt s právními účinky. Rozhodnutí bude podle mezinárodního práva závazné v souladu s čl. 15 odst. 3 a článkem 20 úmluvy.

Zamýšlený akt nedoplňuje ani nepozměňuje institucionální rámec úmluvy.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 SFEU.

4.2 Hmotněprávní základ

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 SFEU závisí v první řadě na cíli a obsahu zamýšleného aktu, k němuž je postoj jménem Unie zaujat. Sleduje-li zamýšlený akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté podle čl. 218 odst. 9 SFEU založeno na jediném hmotněprávním základu, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel nebo složka.

Cílem změn dodatků k úmluvě je zajištění účinných postupů pro překračování hranic. Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se tudíž týká společné obchodní politiky.

Hmotněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je proto článek 207 SFEU.

4.3 Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být článek 207 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU.

5. ZVEŘEJNĚNÍ ZAMÝŠLENÉHO AKTU

Protože se rozhodnutím smíšeného výboru EU-CTC změní úmluva, je třeba je po jeho přijetí zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2019/0095 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který se má zaujmout jménem Evropské unie v rámci Smíšeného výboru EU a zemí společného tranzitního režimu pro společný tranzitní režim zřízeného Úmluvou o společném tranzitním režimu ze dne 20. května 1987, pokud jde o změny úmluvy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Úmluva o společném tranzitním režimu[12] (dále jen „úmluva“) byla uzavřena mezi Evropským hospodářským společenstvím, Rakouskou republikou, Finskou republikou, Islandskou republikou, Norským královstvím, Švédským královstvím a Švýcarskou konfederací dne 20. května 1987 a vstoupila v platnost dne 1. ledna 1988.

(2) Podle čl. 15 odst. 3 písm. a) úmluvy může smíšený výbor, který byl danou úmluvou zřízen, přijímat formou rozhodnutí změny dodatků k úmluvě.

(3) Ustanovení úmluvy týkající se ochrany osobních údajů vyměňovaných pro účely uplatňování úmluvy by měla obsahovat odkaz na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[13],

(4) Článek 84 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446[14], kterým se stanoví podmínky, jež musí žadatelé splnit, aby byli oprávněni použít sníženou úroveň souborné jistoty nebo byli zproštěni povinnosti poskytnout jistotu, byl pozměněn[15]. Změna spočívala ve zrušení požadavku na dostatečné finanční zdroje jakožto samostatné podmínky, protože zkušenosti z praxe v členských státech ukázaly, že tato podmínka byla vykládána příliš restriktivně a byla zaměřena pouze na dostupnost hotovosti. Hodnocení schopnosti hospodářských subjektů uhradit celou částku dluhu by proto mělo být zahrnuto do posouzení jeho finanční kapacity. Článek 75 dodatku I k úmluvě, který odráží ustanovení článku 84 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, by měl být odpovídajícím způsobem změněn.

---

12 Úř. věst. L 226, 13.8.1987, s. 2.

13 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

14 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 1).

15 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1118 ze dne 7. června 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, pokud jde o podmínky pro snížení úrovně souborné jistoty a zproštění povinnosti poskytnout jistotu (Úř. věst. L 204, 13.8.2018, s. 11).

(5) Od 1. května 2018 platí v souladu s čl. 24 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/341[16] ustanovení týkající se nového zjednodušení tranzitu – používání elektronického přepravního dokladu jako tranzitního prohlášení pro leteckou dopravu. Předchozí zjednodušení tranzitu pro leteckou dopravu, které provozovatelům umožnilo používat tranzitní prohlášení založené na elektronickém manifestu, bylo možné použít pouze do 1. května 2018. Veškeré odkazy na toto zastaralé zjednodušení tranzitního režimu pro leteckou dopravu by proto v úmluvě měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(6) V současné době jsou podmínky, za nichž si zboží přepravené přes koridor T2 zachová celní status zboží Unie, stanoveny v hlavě I dodatku II k úmluvě a jejich platnost se omezuje na zboží, na které se nevztahuje postup pro vývoz. Nebylo záměrem stanovit taková omezení pro zboží Unie přepravované přes koridor T2. Článek 2a dodatku II k úmluvě by proto měl být odstraněn z hlavy I a do nové hlavy Ia, v jejímž rámci by takové omezení neplatilo, by měl být vložen nový článek.

(7) Poté, co Severní Makedonie oznámila Organizaci spojených národů a Evropské unii, že dne 15. února 2019 vstoupila v platnost Prespanská dohoda, změnila země původní název „Bývalá jugoslávská republika Makedonie“ na „Republika Severní Makedonie“. Název a kód země uvedený v dodatku III a v dodatku IIIa k úmluvě by proto měl být změněn.

(8) Je vhodné stanovit postoj, který se má v rámci smíšeného výboru jménem Unie zaujmout, jelikož změny úmluvy budou po jejich schválení pro Unii závazné.

(9) Vzhledem k tomu, že rozhodnutím smíšeného výboru bude úmluva pozměněna, je vhodné zveřejnit je po jeho přijetí v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Smíšeném výboru, který byl zřízen Úmluvou ze dne 20. května 1987 o společném tranzitním režimu, ke změnám dodatků uvedené úmluvy, vychází z návrhu aktu smíšeného výboru v příloze tohoto rozhodnutí.

Zástupci Unie ve smíšeném výboru se mohou dohodnout na drobných změnách předlohy rozhodnutí bez dalšího rozhodnutí Rady.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně

[16] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/341 ze dne 17. prosince 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o přechodná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, pokud příslušné elektronické systémy dosud nejsou v provozu, a kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, Úř. věst. L 69, 15.3.2016, s. 1.